

στο μικροσκόπιο...

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΑΜΠΟΣΟΣ δήμαρχος Πάτμου

«3.000 οι κάτοικοι του νησιού, 5.800 οι λαθρομετανάστες»

Της ΟΛΥΜΠΙΑΣ ΛΙΑΤΣΟΥ

Τουρκία, Αγαθονήσι, Πάτμος. Από τα φουσκωτά των δουλεμπόρων στις βραχονησίδες γύρω από το Αγαθονήσι κι από κει με το «Νήσος Κάλυμνος» στην Πάτμο. Φέτος το καλοκαίρι, στο Νησί της Αποκάλυψης, αποβιβάστηκαν 5.800 λαθρομετανάστες.

«Τους στοιβάξαμε σε απάνθρωπες συνθήκες στα υπόγεια της Αστυνομίας, σε 200 τετραγωνικά μέτρα. Φώναζαν στους περαστικούς βοήθεια, ζήτηγαν νερό, έσπαγαν τα τζάμια, ήταν σαν κατάρτιδες, κλεισμένοι εκεί για μέρες».

Τα δρομολόγια αυτά έλαβαν τέλος στις 20 Σεπτεμβρίου. Το Δημοτικό Συμβούλιο της Πάτμου προχώρησε στην απόφαση αποκλεισμού του λιμένα του νησιού. Μιλάμε με τον δήμαρχο της Πάτμου, Γρηγόρη Καμπόσο.

Από τότε αντιμετωπίζετε πρόβλημα στο νησί με τους λαθρομετανάστες;

«Το πρόβλημα έχει ξεκινήσει εδώ και 10 χρόνια, αλλά ήταν ήπιο. Φέτος όμως πήρε τεράστιες διαστάσεις, επικίνδυνες θα έλεγα. Δεν πάει άλλο».

Πόσοι λαθρομετανάστες ήρθαν φέτος

στο νησί;

«Αυτό το καλοκαίρι, μέσα σε 3 μήνες πέρασαν από δω 5.800 άνθρωποι, τη στιγμή που οι κάτοικοι του νησιού είναι 3.000. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειές μας, τη βοήθεια που μας έδωσαν οι κάτοικοι σε ρούχα και τρόφιμα, ήταν τόσοι πολλοί που δεν είχαμε χώρο να τους φιλοξενήσουμε».

Πού παρέμεναν όσο ήταν στο νησί;

«Τους στοιβάξαμε σε απάνθρωπες συνθήκες στα υπόγεια της Αστυνομίας, σε μια αυλή που δεν ξεπερνά τα 200 τετραγωνικά μέτρα. Φανταστείτε ότι εκεί έμεναν για μέρες 200 και 300 άτομα. Φώναζανε βοήθεια, θέλανε νερό, σπάγανε τα τζάμια, ήτανε σαν κατάρτιδες εκεί μέσα και δεν μπορούσαμε να τους προσφέρουμε τίποτα. Μια εικόνα απολύτως δυσφημιστική για το νησί μας, με τους τουρίστες να τους τραβούν φωτογραφίες. Εδώ τα καλοκαίρια οι τουρίστες ξεπερνούν τους 10.000. Φανταστείτε τι γινόταν».

Ποιο είναι το δρομολόγιο μέχρι να φτάσουν στην Πάτμο;

«Οι Τούρκοι τους πάνε με πλωτά μέσα το Αγαθονήσι, στις κοντινές βραχονησίδες κι από κει τους πακετάρουν

στο φέρι μποτ «Νήσος Κάλυμνος» που τους φέρνει στην Πάτμο. Το Αγαθονήσι είναι ένα μικρό νησάκι χωρίς υποδομή, χωρίς τίποτα. Ούτε νερό δεν έχει. Τι να τους κάνουν; Μόλις βγούνε στα βράχια, τους παίρνουν και τους φέρνουν εδώ σε μας».

Πώς φτάσατε στην απόφαση του αποκλεισμού;

«Το πράγμα δεν πήγαινε άλλο. Ξεσηκώθηκαν οι πάντες εδώ, οι σύλλογοι, όλοι οι φορείς του νησιού και είπαν ομόφωνα ότι δεν μπορούμε να βλέπουμε άλλο αυτό το απάνθρωπο θέαμα. Κάναμε διαβήματα στην κυβέρνηση και είπαμε ότι δεν μπορούμε να δεχτούμε άλλους. Παρ' όλα αυτά, δεν μας άκουγε κανείς. Συνέχισαν να τους φέρνουν. Κάναμε ένα έκτακτο δημοτικό συμβούλιο κι αποφασίσαμε να μην αφήσουμε το καράβι που έρχεται από το Αγαθονήσι να δέσει στο λιμάνι».

Για όσο έμεναν στο νησί, υπήρχε υγειονομική κάλυψη;

«Τι κάλυψη. Σαν τα ζώα τους πετάγανε εδώ ούτε θερμοκρασία δεν τους παίρνανε. Ενα Κέντρο Υγείας έχουμε στο νησί με δύο γιατρούς. Τι να κά-

νουν;

Σας λέω μόνο ότι μια φορά, ήρθαν από το Κέντρο Υγείας κι εξέτασαν ενδεικτικά καμιά 15αριά αλλοδαπούς. Οι 6 βρέθηκαν με ηπατίτιδα κι ένας με AIDS».

Γιατί δεν τους μεταφέρουν στη Σάμο όπου υπάρχει οργανωμένο Κέντρο Υποδοχής Λαθρομεταναστών;

«Αυτό ζητούσαμε κι εμείς. Τους είπαμε ότι η Πάτμος δεν έχει την υποδομή να τους δεχτεί και να τους πηγαίνετε στη Σάμο».

Γιατί τότε δεν τους πάνε στη Σάμο;

«Γιατί αυτό το κατάλυμα στη Σάμο είναι για 280 άτομα και τώρα έχουνε καβατζάρι τους 400 και έχουν αγανακτήσει. Ούτε να τους καθαρίσουνε μπορούνε, ούτε να τους ταΐσουνε, ούτε τίποτα. Αυτές είναι οι αδυναμίες του κράτους μας».

Εσείς ποια λύση θα προτείνατε τώρα;

«Να μεγαλώσουνε το Κέντρο Υποδοχής στη Σάμο, να το κάνουνε για 500, για 1.000 άτομα και να το στελεχώσουν με κόσμο. Στη Σάμο υπάρχει και νοσοκομείο οπότε θα έχουν και κάλυψη ιατρική».

Ο ενθουσιασμός των Αθηνών θέλει μέτρο...

Του ΤΑΚΗ ΜΙΧΑ

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ανεξάρτητα από το αν η αποδιδόμενη σε ελληνική εκκλησία των ΗΠΑ επιγραφή «Vote for the man the other one's a malaka» είναι γνήσια ή «κατασκευασμένη», είναι γεγονός ότι εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις επιθυμίες της πλειονότητας των Ελλήνων της Αμερικής, οι οποίοι άλλωστε έχουν παραδοσιακά στενές σχέσεις με τους Δημοκρατικούς. Εκφράζει επίσης και τις ευχές του ελληνικού ΥΠΕΞ που, σύμφωνα με πληροφορίες μας, κρίνει ότι μια προεδρική Μπαράκ Ομπάμα θα είναι πιο ευνοϊκή για τις ελληνικές θέσεις σε σχέση με μια προεδρική Τζον ΜακΚέιν.

Η άποψη αυτή δεν είναι εντελώς αβάσιμη. Ο υποψήφιος πρόεδρος των Δημοκρατικών ψήφισε φέτος στη Γερουσία υπέρ της πρότασης που καταδίκαζε την «προκλητική» συμπεριφορά των Σκοπίων (μετονομασία του αεροδρομίου). Ομως εκείνος που θεωρείται ιδιαίτερα «φιλέ-

λιννας» είναι ο υποψήφιος αντιπρόεδρος Τζον Μπρίντεν, γεγονός που οφείλεται κυρίως στις διάφορες «αντιτουρκικές» θέσεις που έχει πάρει. Ετσι κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Κογκρέσο καταψήφισε επανειλημμένα προτάσεις για την παροχή στρατιωτικής βοήθειας στην Τουρκία προβάλλοντας το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο πλαίσιο αυτό έχει επίσης καταδικάσει τη μεταχείριση του Πατριάρχη από τις τουρκικές αρχές. Άλλες «αντιτουρκικές» ενέργειές του περιλαμβάνουν την πρόταση για τη δημιουργία ενός ανεξάρτητου Κουρδιστάν στο βόρειο Ιράκ, καθώς επίσης και το ότι πάντοτε ψήφισε υπέρ της επίσημης αναγνώρισης της γενοκτονίας των Αρμενίων από την Τουρκία. Επίσης έχει ταχθεί υπέρ της ταχείας επιλύσης του Κυπριακού και της αποχώρησης των τουρκικών στρατευμάτων.

Αντιθέτως, μια κυβέρνηση ΜακΚέιν θα είναι λιγότερο θερμή στη στήριξη των ελληνικών θέσεων, ιδιαίτερα στο

«Μακεδονικό». Ο κυριότερος σύμβουλος του ΜακΚέιν για θέματα εξωτερικής πολιτικής Ρ. Σενούεμαν το 2003 έκανε λόμπινγκ στην Ουάσιγκτον υπέρ της ΠΓΔΜ. Ακόμα και σήμερα οι σχέσεις του Σενούεμαν με την κυβέρνηση των Σκοπίων παραμένουν στενές. Ομως οι λόγοι για τους οποίους μια κυβέρνηση ΜακΚέιν θα τείνει να διαφοροποιείται από τις ελληνικές απόψεις είναι κυρίως λόγοι πολιτικής στρατηγικής. Για τον ΜακΚέιν και τους νεοσυντηρητικούς συμβούλους τους οποιαδήποτε κρίση στα Βαλκάνια θα ερμηνεύεται στο πλαίσιο της αντιπαράθεσης ΗΠΑ και Ρωσίας. Απ' αυτή τη σκοπιά, μια κυβέρνηση ΜακΚέιν θα υποστηρίξει θερμά την ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ, ενώ παράλληλα θα θεωρεί ότι τα εμπόδια στην ένταξη που θέτει η Ελλάδα προωθούν τα ρωσικά συμφέροντα στην περιοχή. Οι θέσεις αυτές του ΜακΚέιν και των συμβούλων του τον καθιστούν ιδιαίτερα δημοφιλή στη γειτονική χώρα: Η

ΠΓΔΜ είναι η μοναδική χώρα στα Βαλκάνια όπου, σύμφωνα με τις δημοσκοπήσεις, ο ΜακΚέιν προηγείται του Ομπάμα.

Για όλους αυτούς τους λόγους είναι κατανοητό ότι οι διαμορφωτές της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής εναποθέτουν τις ελπίδες τους στον Ομπάμα. Ομως υπάρχουν και ορισμένοι άλλοι παράγοντες που θα πρέπει να αμβλύνουν τον ενθουσιασμό των Αθηνών για τον γερουσιαστή από το Ιλινόις.

Κατ' αρχάς, τα Βαλκάνια ασφαλώς δεν θα βρίσκονται στο επίκεντρο των προτεραιοτήτων του νέου προέδρου. Αν εκλεγεί πρόεδρος, θέματα όπως η οικονομική κρίση, η τρομοκρατία, οι κλιματικές αλλαγές, η Μέση Ανατολή και η ΝΑ Ασία θα μονοπωλούν το ενδιαφέρον του για αρκετό διάστημα.

Επίσης θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι οι κυριότεροι από τους συμβούλους του Ομπάμα διαμόρφωσαν την πολιτική τους φιλοσοφία κατά την διάρκεια του πολέμου στη

Βοσνία. Ο πιθανότατα νέος υπουργός Εξωτερικών Αντονι Λέικ υπήρξε ο αρχιτέκτονας της πολιτικής του βομβαρδισμού σερβοβοσνιακών στρατιωτικών θέσεων που οδήγησαν στις συμφωνίες του Ντέιτον - και στους οποίους πάντοτε αντιδρούσε η Ελλάδα. Η στενή σύμβουλος του Ομπάμα, καθηγήτρια του Χάρβαρντ, Σαμάνθα Πάουερ ήταν δημοσιογράφος στη Βοσνία την περίοδο του πολέμου και έχει γράψει εκτεταμένα για εγκλήματα πολέμου και γενοκτονίες. Σε πρόσφατη ραδιοφωνική της συνέντευξη ανέφερε ότι η Ρωσία και η Ελλάδα υποδαυλίζουν την αρνητική στάση της Σερβίας στο θέμα του Κοσόβου.

Ακόμα και ο «φιλέλληνας» Μπρίντεν υπήρξε έντονος πολέμιος του Μιλόσεβιτς και του σερβικού επεκτατισμού - σε αντίθεση φυσικά με τη στάση των Ελλήνων πολιτικών, που έβλεπαν στο πρόσωπο του Μιλόσεβιτς, του Καρατζίτς και του Μιλιούτς ότι καλύτερο έχει παράξει η ανθρωπότητα τα τελευταία έτη.